

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 969/2018
10.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Соње Павловић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Радисава Влашковића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 973/15 од 23.09.2015. године и Кж3 21/17 од 13.09.2017. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 973/15 од 23.09.2015. године и Кж3 21/17 од 13.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 973/15 од 23.09.2015. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу преиначена је пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 37/14 од 10.07.2015. године, тако што је окривљена АА, оглашена кривом за продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које јој је утврђена казна затвора у трајању од десет месеци и за кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ за које јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, па је осуђена на јединствену казну затвора у трајању од једне године, те је одређено да ће се иста извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, и да ће суд, уколико окривљена једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом окривљена је обавезана да плати суду на име паушала износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана од пријема одлуке под претњом принудног извршења као и трошкове кривичног поступка настале пред првостепеним судом, чију висину ће утврдити првостепени суд посебним решењем сходно одредбама члана 262. став 2. и члана 264. ЗКП, а на основу одредаба члана 91. и члана 92. став 3. КЗ од ББ и ВВ одузета је прибављена

имовинска корист у новчаном износу од 2.637.360,00 динара док је од ПППУ „ГГ“ ДОО ..., одузета имовинска корист прибављена у новчаном износу од 822.204,00 динара, па су ББ и ВВ, обавезани да солидарно уплате новчане износе од 2.637.360,00 динара, а ПППУ „ГГ“ ДОО ... да уплати новчани износ од 822.240,00 динара све у корист буџета Републике Србије, и то у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ 21/17 од 13.09.2017. године, делимично је усвајањем жалби окривљене АА, браниоца окривљене и лица од кога је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом ПППУ „ГГ“ преиначена пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 499/16 од 26.09.2016. године, тако што је према окривљеној АА, на основу члана 422. тачка 3. ЗКП, одбијена оптужба да је извршила кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ, јер је у смислу члана 103. став 1. тачка 5. и члана 104. став 6. КЗ наступила застарелост кривичног гоњења, те је у односу на ПППУ „ГГ“ ДОО ..., отклоњено одузимање имовинске користи прибављене кривичним делом из члана 91. и 92. КЗ, у износу од 822.240,00 динара, док је окривљена за кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. КЗ за које је другостепеном пресудом оглашена кривом, осуђена на казну затвора у трајању од осам месеци, која ће се извршити тако што ће је осуђена издржавати у просторијама у којима станује без примене електронског надзора те је одређено да исте не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређују извршење кривичних санкција и да ће суд уколико окривљена једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом жалба Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, жалба лица од којих је одузета имовинска корист прибављена кривичним делом ББ и ВВ и жалбе окривљене АА и њеног браниоца у осталом делу су одбијене као неосноване а другостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Радисав Влашковић, због повреде закона и повреде члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и побијане пресуде преиначи тако што ће потврдити првостепену пресуду Вишег суда у Крагујевцу К 37/14 од 10.07.2015. године или да на основу чињенице смрти окривљене донесе пресуду којом ће одбити оптужбу.

Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је ставом 2. истог члана прописано да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а да захтев може поднети и након што је окривљени обухваћен актом амнестије или помиловања или је наступила застарелост, или је окривљени умро, или је казна у потпуности извршена. Ставом 3. истог члана је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произлази да су овлашћена лица за подношење овог ванредног правног лека РЈТ, бранилац и окривљени који то може учинити искључиво преко бранилаца, а да у ситуацији када је окривљени умро – што је у предметном поступку случај, захтев може поднети искључиво РЈТ.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају бранилац окривљене АА, захтев за заштиту законитости поднео након смрти окривљене, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић